

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Zosimo. 128.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

297.

τιῶν παλαιῶσιν σποδύεται ἐν σενιῶν
πινί παρεισθύσει θλιβόμενος, καὶ τὸ
γῆρας σποπτεύμενος. βέλεται τοίνυν ἔ
ἡμᾶς ἁφ' τῆς σενίης ὁδοῦ, καὶ χαλάσεως
τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀπεκιδύεσθαι,
καὶ τὸν νέον ἀνταμφιένυσθαι τῆς χα-
τῆς αὐτῆς εἰκόνα ἀνακαθήμενος.

Σιμπλικίου. ρκζ.

ἀνάστασις.

Βίβλους ἐκτίσας πλείστας, ὡς ἔμα-
θον, καὶ οἴησαι πλεῖστας, ἀγνοῶν τιῶν
ἀνάγνωσιν, ταυτὸν ποίῳ τοῖς τὸν σί-
τον κατέχουσι, καὶ τοὺς σῆτας τρέ-
φουσι, καὶ αἰτῶν μὲν γὰρ, σπῆν μί-
πτερες καὶ τροφοί, ὅταν δέδεται, γί-
νονται. ἢ κέρησο τοίνυν τῶ κτήμα-
τι, ἢ μὴ βλάπτει τιῶν παιδεύσειν πολ-
λὴν, καὶ ταῦθ' ἐκωμῶδιαν σινάγων,
βιβλιοφόρος ἢ βιβλιοτάφος, καὶ σι-
τοπέφος χαλέκιδος. ἢ ἥπι θεῶν χα-
τηροῦσαι ἀφροῖζων, ὡς μέγα πάλε-
τον ἀφελείας ἀποκρυφαίμενος. ὁ ἄλ-
λοισ μὲν ἔπιτεῦθι, καὶ σφῶς ἐσωει-
γάσθι, παρὰ σοῦ δὲ ἰταμίως κατα-
ρύχθι.

βιβλιο-
φθοῖας.

Ζωσίμου. ρκη.

Εἰκὸς μὲν σε ἀμαθιάνοντα, ἀνάλογον
ἔχειν τῆς ἀπαιδευσίας ἀκαίδειαν. ἐ-
πειδὴ δὲ πρὸς ταύταις, ὡς ἔμαθον,
καὶ φρόνημά σε φυσῶ ὑπερφανον,
γνώθι σαυτὸν. Ἐκ τῆς λόγων σου ἔχης
ἔχης σε τὸν ἔλεγχον. ὄρα πόσον κι-
νῆς βαρβαρίζων τὸν γέλωτα. βλέπε
μειδιῶντας τοῖς σολοικισμοῖς τοὺς ἀ-
κούοντας. καὶ ἢ πᾶσαι λαλῶν κα-
ταγέλασα, ἢ φρόνει πτωχὸς πρὸς τὸς
λόγους σου.

Παχμίου μοναχοῦ. ρκθ.

ποιῦσα.

Ἐν τῷ θεοῦ βασιλείᾳ, ἢ μοναχικῇ
ἔστι πολιτεία. εἰδένι μὲν ὑποκλίψα-
σα πάθει, μετέωρα δὲ φρονῶσα καὶ ὑ-
περφανία κατωρθούσα. ταύτης ἐχθ-
ρὸς, ὡς ἔσται, μή τι σε δοῦλον κίθρα-

& angusta rima sese comprimens, ac seniū
deponens. vult igitur nos quoque per ar-
ctam viam & afflictionem, veterem homi-
nem exuere, ac pro eo nouum induere,
qui ad eius imaginem renouatur.

Ephes. 4.
Colos. 3.

Simplicio. 127.

Plurimos libros, vt audio, emisti: atque
opinione locuples es, eorum lectiōnem
ignorans, atque idem faciens quod ij qui
frumentum comprimunt, ac tineas alunt.
Nam libri quoque tinearum patres & nu-
tritij fiunt, cū vincuntur. Quare aut o-
pibus tuis vttere, aut ingentem eruditiōnē
ne læde, nimirum hīc quoque comicos fa-
les colligens: (dum librorum corruptor,
aut librorum Sepulchrum, aut tinearum
altor appellaris) atque coram Deo accu-
sationem congerens, vt qui ingens vtilita-
tis talentum occultaris, quod aliis quidem
concreditum atque elaboratum est, à te
autem improbè defossū.

In librorū
congestio-
nem.

Prom. ii.

Mass. 28.

Zosimo. 128.

Verisimile quidem est, te, cū incitiā
labores, parem quoque imperitiā impu-
dentiam habere. Quoniam autem super-
bia etiam insuper, vt audio, intumescis, ex
sermonibus tuis fac te noscās. In propin-
quo habes quod te conuincat. Vide quan-
tum tui risum barbarè loquendo excites.
Vide quonam pacto ij, qui te audiunt, ad
folcæcismos tuos subrideant. Atque aut
ridiculè loqui desine, aut humiliter & ab-
iectè, quemadmodum sermonibus tuis
dignum est, senti.

Pachomio Monacho. 129.

Dei regnum monastica vita est, vt quæ
nulli vitiosæ affectioni succumbat, ve-
rū alta sapiat, ac virtutes celo superio-
res præster. Hanc tu complectens, da ope-
ram ne quod te delictum in feruitutem

Dei regnū
monasti-
cā vitā.

E ij